

6.3. Tilsynets genstand og sanktionernes adressater

Det fremgår af de gældende regler i § 61 i lov om kommunernes styrelse, at de i § 61 opregnede sanktioner kan rettes mod kommunalbestyrelsen og dens medlemmer. Annullation og suspension rettes mod kommunalbestyrelsen og dens beslutninger, medens tvangsbøder, anlæg af erstatningssag og tilbud om erstatningsretlig bod rettes mod de ansvarlige medlemmer af kommunalbestyrelsen. Efter § 61, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse kan de nævnte sanktioner tillige rettes imod økonomiudvalget og dets medlemmer, et stående udvalg og dets medlemmer, en magistrat og dens medlemmer samt et kommunalt fællesskab og medlemmerne af fællesskabets organer. Bestemmelsen regulerer udtømmende, hvem der kan være adressater for tilsynets sanktioner efter § 61.

At tilsynets sanktioner efter § 61 kan rettes mod udvalg og deres medlemmer, er først og fremmest begrundet i, at de stående udvalg på visse områder kan træffe afgørelse om spørgsmål, der ikke kan indbringes for kommunalbestyrelsen (Klagereformudvalgets betænkning nr. 1395/2000, side 132-133).

Det er endvidere antaget, at borgmesterens afgørelse af sager, der ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl, efter § 31, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kan annulleres eller suspenderes, idet disse sager afgøres på kommunalbestyrelsens vegne og dermed er sidestillet med andre kommunalbestyrelsesbeslutninger.

Klagereformudvalget er af den opfattelse, at bortset fra tilfælde, hvor udvalg har en selvstændig kompetence, bør kommunalbestyrelsen normalt som ansvarlig for kommunens anliggender være adressat for tilsynsmyndighedernes henvendelser, således at kommunalbestyrelsen får lejlighed til at gribe ind og rette en ulovlighed. Eventuelle sanktioner vil da også - bortset fra tilfælde, hvor udvalg har en selvstændig kompetence - skulle rettes imod kommunalbestyrelsen eller dens medlemmer (betænkning nr. 1395/2000, side 132 og 246).

Udvalget har overvejet og afvist muligheden for at anvende sanktioner over for forvaltningen. I betænkning nr. 1395/2000, side 132 og 247, anføres bl.a., at der i praksis ikke har vist sig behov herfor. I tilfælde, hvor en tilsynssag rejses på grundlag af forvaltningens dispositioner, vil der - i hvert fald når sanktioner overvejes - altid blive tale om at indhente en udtalelse fra kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen får herved lejlighed til at omgøre eller tage afstand fra dispositionen og ellers overtage ansvaret for dispositionen. Det anføres endvidere, at det i øvrigt ofte vil være vanskeligt at fastlægge, hvornår en forvaltningsmæs-

sig beslutning er truffet. Oftest vil det være sammenfaldende med, at beslutningen bringes til udførelse ved underskrivelsen og afsendelsen af en forvaltningsakt. Udvalget afstår derfor fra at foreslå en sådan udvidelse af sanktionsreglerne.

Udvalget har ligeledes overvejet og afvist muligheden for at anvende sanktioner over for udvalg nedsat i medfør af § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse og disse udvalgs medlemmer (betænkning nr. 1395/2000, side 247). Efter denne bestemmelse kan kommunalbestyrelsen nedsætte særlige udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller de stående udvalg. Sådanne udvalg, der også kan bestå af medlemmer, som ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, vil som udgangspunkt skulle nedsættes under et stående udvalg eller økonomiudvalget, og det er en forudsætning, at der ikke ved nedsættelsen af § 17, stk. 4-udvalg gøres indskrænkning i den kompetence, der er tillagt det pågældende stående udvalg eller økonomiudvalg. Da § 17, stk. 4-udvalg aldrig har en i forhold til kommunalbestyrelsen selvstændig kompetence, finder Klagereformudvalget ikke grund til at foreslå, at sanktioner skal kunne rettes direkte mod § 17, stk. 4-udvalg eller deres medlemmer. I tilfælde, hvor kommunaltilsynet overvejer lovligheden af et § 17, stk. 4-udvalgs dispositioner, vil der - på samme måde, som når der er spørgsmål om lovligheden af forvaltningens dispositioner - altid blive indhentet en udtalelse fra kommunalbestyrelsen, der herved får lejlighed til at omgøre eller tage afstand fra dispositionen og ellers overtage ansvaret for dispositionen.

Ekspertgruppen har herudover overvejet, i hvilken udstrækning borgmesteren skal være mulig adressat for sanktioner (betænkning nr. 1425/2002, side 173-174). Som nævnt ovenfor er det antaget, at borgmesterens afgørelse på kommunalbestyrelsens vegne af sager, der ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl, efter § 31, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse allerede efter de gældende regler kan annulleres eller suspenderes. Øvrige beslutninger, der træffes af borgmesteren efter delegation, kan altid indbringes for kommunalbestyrelsen, der herved får adgang til at tage stilling til sagen og eventuelt omgøre borgmesterens beslutning. Det er Ekspertgruppens opfattelse, at det bør overvejes, hvorvidt det som et led i ønsket om en præcisering af lovtæksten bør fremgå direkte, at borgmesterens beslutninger på kommunalbestyrelsens vegne i medfør af § 31, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kan sanktioneres.